

[Handelsministeren.]

der er ligestillede. Enhver vil forstaa, at det er helt urimeligt, at Banken ikke har en Førstedirektør, der med Autoritet kan træde ind for sit Standpunkt og gøre det gældende med fornøden Vægt. Jeg nærer derfor det Ønske, at det maa kunne lykkes i en nær Fremtid at naa til en anden Ordning end den, der er foreskrevet i Oktrojen, hvorefter Nationalbanken nu virker.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget om Forlængelse af Loven af 29. September 1931 om Indløselighed af Nationalbankens Sedler.

Det andet Lovforslag, hvis Titel jeg allerede har nævnt, og som jeg herved tillader mig at fremsætte, indeholder, som Titelen angiver, *Bestemmelser om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.*

Bestemmelserne gaar ifølge Lovforslagets § 1 ud paa, at Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i Loven af 29. September 1931 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler omhandlede Rigsdagsudvalg at give Paalæg om Overførelse til dansk Valuta af danske Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet og nærmere Forskrifter med Hensyn til Indførsel fra Udlandet af Værdipapirer og Salg af saadanne for udenlandsk Regning, samt Overførelse og Forsendelse til Udlandet af Værdipapirer (derunder Kuponer), Veksler, Checks og Penge.

Ifølge § 2 bemyndiges Ministeren til efter Forhandling med det i § 1 nævnte Udvalg at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til Gennemførelse af de i Henhold til denne Lov udfærdigede Forskrifter, samt til at paabyde Indsendelse af Oplysninger angaaende Valutabeholdninger m. v.

Lovforslagets § 3 indeholder Bødestemmelser.

I § 4 bestemmes det, at Loven har Gyldighed til Udgangen af Februar 1932.

Lovforslaget indeholder altsaa for det første Bestemmelse om, at danske Eksportører er forpligtede til at omsætte deres Tilgodehavender i Udlandet til dansk Valuta, og for det andet om, at der kan træffes Værneforanstaltninger mod Salg i Danmark af Værdipapirer i Udlandets Eje, og for det tredje Bestemmelser gaaende ud paa at hindre Kapitalflugt til Udlandet, ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor der er Tale om at omsætte dansk Valuta ved Varekøb i Udlandet til udenlandsk Valuta.

Alle de nævnte Foranstaltninger er ubetinget paakrævede, og de er alle en

Følge af, at vi er gaaet bort fra Guld-kronen og derved har depreciert den danske Valuta. Bliver disse Foranstaltninger ikke gennemført, maa man frygte for, at den danske Krone ikke vil kunne holdes paa et nogenlunde stabilt Grundlag. Hvor stor Svingningen kan blive, skal jeg ikke udtale mig om af den Grund, at det er umuligt at sige noget som helst derom. Derimod kan jeg sige, at et Kronefald væsentligt udover det allerede konstaterede i Løbet af meget kort Tid vilde have særdeles ubehagelige Følger for hele Nationens Erhvervsliv.

Jeg ser og hører nok, at visse Dele af Befolkningen har den Opfattelse, at den laveste Kronekurs for dem vilde betyde, at de fik fastere Grund at arbejde paa. Men de tager i deres blinde Iver fejl. De vilde i Virkeligheden kun naa at komme fra Asken og i Ilden. Det kan maaske for dem, der er kommet langt ned i økonomisk Henseende, være en Tilfredsstillelse at se andres Værdier mere end halveret, fordi de selv er i økonomiske Vanskeligheder; men de glemmer rent, at Nationens økonomiske Liv er en Helhed, og at naar Værdierne er ophevet, saa er Virkemidlerne borte, og saa vil der gaa lang Tid, inden Tingene igen arbejder i Kontakt.

Jeg gør mig da ogsaa Haab om at faa de Lovforslag, jeg her fremsætter, vedtaget; thi som det sidst omtalte Lovforslag fremsættes, er det tiltraadt af Rigsdagens Valutaudvalg, og det førstnævnte Lovforslag gaar jeg ud fra bliver vedtaget som en naturlig Konsekvens af det, der allerede tidligere er sket. Det kan formentlig heller ikke komme som nogen Overraskelse for nogen, at Danmark nu tvinges til en Lovgivning som den, der her er Tale om, og det bør paa ingen Maade tages som et Udtryk for, at Danmarks økonomiske Forhold er daarlige, at vi paa nogen Vis er i Vanskeligheder, der ikke kan overvindes.

Vi tvinges til at foretage os det, der her er Tale om, paa Grund af de Forhold, som hersker ude omkring i Verden, Forhold, som vi er uden Indflydelse paa, endsiige har noget Herredømme over. Verdensøkonomien er, kan man sige, gaaet i Ulave, den gaar avet om. Menneskene har nok skabt sig et Produktionsapparat saa fuldkomment, at det har Karakter af Vidunderet; men noget nær alle Statssamfund er nu i Færd med at foretage Værneforanstaltninger mod Vidunderets Udnyttelse. Staterne isolerer sig mest muligt som økonomiske Enheder og spreder derved Uvillie og Mistillid overfor hinanden. Ingen føler sig sikre under